

Mire megvirradt

A MOTORKERÉKPÁR Né- zsa felől jött. Athaladt a Lengé előtti dombon. Onnan óvatosan ereszkedett lefelé a hirtelen lejtős országúton. Mögötte fekete felhők kavargtak és kövér cseppekben szemerkélni kezdett az eső. A motoros feltekintett a közelgő viharra. Fehér köpeny volt rajta, alatta is könnyebben öltözve. Zöld sisakját szemére húzta. Táskáját, amely hosszú szíjon nyakába akasztva, — az ölében védte. A tsz majorjába beszólt, aztán sietett tovább a falu felé. Tudta, hogy ott nagyon várják. A háztájiban kincs a tehénke. És akkor délelőtt, valamilyen oknál fogva, egy jószágnek letörték a szarva. Üzentek az állatorvosnak, hogy menjen. Így is, úgy is ment volna. Mindig úton van. Ot községben várják naponta, mert ahol jószág van ott állatorvos is kell.

Valamikor régebben, Tolmácson egy kisfiú, akinek az érdeklődését a biológia köthette le igazán végignézte, hogy a szomszédban kimúlt egy tehén. Nem volt aki segítsen megmenteni. Együtt érzett a vesztes családdal. Jó maguk is kicsi darab földből éltek, aminek jövedelmét részben kapálással pótolták. Megértette, mit jelent a jószág elvesztése. Mindezt Lengeden, a tanácselnök szobájában idéztük fel. Ide kényszerített bennünket az eső. Benne voltunk a délutánban, dr. Zomborka Béla még nem is ebédelt. Szokványosnak tarthatta az erről való érdeklődést, mert lehajtottá fejét és elnézően mosolygott. Keskeny arcú, barna ember, akinek a tekintetében, hogy nem kedveli, ha faggatják. Elejét vette ennek.

— Az éhségtől azért nem pusztulok el.

ÉRDEKES EMBEREK az állatorvosok. Szívóvak, nem szeretik a feltűnést. Dolgoznak. Dr. Zomborka valamikor a mesterséges megtermékenyítőknél szolgált. Az egyetemről irányították ide. Görgei Bélának, az állomás vezetőjének bensőséges munkatársa volt. Szép munka volt ez is, de dr. Zomborkát talán nem elégítette ki. Innen került a nézsai állatorvosi körzet élére. A falu környékén magasra nőtt fenyőfák az ismertetői az otthonának. Azt mondja, szeret itt élni. Ha szabad ideje enged, kertészkedik.

Ezzel a szabad idővel van a legtöbb baj. A múltkoriban kemény, nap után, késő este, amikor már jólesően befészkelte magát heverőjén,

s a fáradtság álomra szólította, zörögtek az ajtón. Motoros futár érkezett Alsópetényből. Terman Géza, az öreg nyugdíjas üzent, hogy menjen a doktor úr, Dr. Zomborka ismerte az öreget. Kettőn élnek. A borjas tehénük a vagyonuk. Az vadúddott akkor este. A doktort nem lepte meg az üzenet. Tudta, hogy a jószág nem képes simán világra hozni borját. Szegényesen felnevelt, satnya háztáji tehénről volt szó, ami nem kapta meg a szükséges enivalót. Nem fejlődött mint kellett volna. A doktor azt üzent a futárral:

— Mondja meg, hogy me- gyek...

Ilyen késői út csak addig nehéz, amíg elindul az ember. Aztán a levegő elúzi az álomságot, az érdeklődés pedig felcsigázza az idegrendszert. Amikor Zomborka ránézett a vadúddó jószágra, tudta, hogy mütetre van szükség, mert különben a borjú is, az anya is elpusztul. A doktor, ahogyan a félhomályban nézte a riadt Terman Gézát, a mögötte sírdogáló öreg párját, felidéződött benne a régi tolmácsi történet. A gazda jóváhagyása nélkül azonban semmit sem kezdhettek. Azt viszont tudta, még biztosítva sincs Terman tehene. Ha elpusztul, el kell kobozni és a két öregnek semmije sem marad. Ilyenkor a határozottság a legfontosabb.

— Mi legyen, Géza bácsi!?

— Nem tudom, doktor úr.

Legjobb lesz, ha felakasztom magam...

Az asszony sírt, a jószág szenvedett.

— Császarmetszés, rendben van?

— Csak megmaradjon, — sírt az asszony.

Nem egyszerű egy ilyen műtét. Emberekre van szükség, másik orvosra is, aki segítséget nyújt. Zomborka az előbbi futárt Rétságra mentesztette, dr. Koós Ferencért, a jó barátért, a segítőtársért. Közben az idő mintha felgyorsult volna. Az állat szenvedése az emberekre is kihatott. Az állatorvos viszont dolgozott. Készítette elő a kellekeket. Amikor megérkezett a segítség, azonnal munkához láttak. Az istállóban csend lett. Termanék még a lélegzetüket is visszafojtották. A két orvosnak verejtékült a homlokára. A jószág szenvedett. Végre mégis sikerült. Zomborka ölében tartotta a kisborjút. Az anyát gondosan ellátták. Terman Géza bácsi magához szorította riadt feleségét. Már azt sem látták, hogy az orvosok még jelen vannak.

— Gyorsan kedvesem, hozd a nagykabátot.

TAKARGATTÁK a kis gyámoltalan párát, dédelgették, simogatták nedves orrát, aztán a két öregnek összetalálkozott a tekintete. Boldogok voltak.

Az állatorvosok hazaindulnak. Valahol a faluban a kakas ébresztőt fúj.

Bobál Gyula

Kiváló Vállalat az egri MEZŐGÉP

Az egri MEZŐGÉP Vállalat az elmúlt évi munkateljesítményével elnyerte a Kiváló Vállalat címet és ezzel járó miniszteri dicséret oklevelet. A kitüntetés átadásának alkalmából Egerben, a Technika Házában ünnepséget tartottak, amelyen Nógrád megyéből a Kiváló Gyáregység címet viselő kisterenyei, a pástói és az érsekvadkerti üzemegységek dolgozói képviselték magukat. Kaszab Pál, a MEZŐGÉP Tröszt képviselője mondott ünnepi be-

szédet, méltatva az elért eredményeket. Külön dicséretben részesítette a kisterenyi gyáregység kollektíváját, amely kimagasló munkájával jelentősen hozzájárult a vállalat kiváló teljesítményéhez.

Az ünnepi gyűlésen meghatározták az idei feladatokat is. Javítják az alkatrészellátást. Cukorrépa- és zöldségtermesztésre alkalmas gépeket, műtrágyaszórókat készítenek, és javítják a szállítást.

Szocialista munkaverseny

„Máskor majd iparkodik a fiú...”

Beszélgetés építőipari dolgozókkal

— Talán az építőiparban a legnehezebbek a feltételek a szocialista munkaverseny eredményesebbé tételéhez — mondja Balog Gábor, a salgótarjáni garzónházak kivitelezésének helyettes építésvezetője. — Állandóan változnak a munkahelyek, gyakran cserélődnek és erősen vegyes képzettségűek az emberek, nem könnyű „testre szabni” a feladatokat egy-egy kollektívának.

Nemrégén határozat született a brigádmunka és a szocialista munkaverseny továbbfejlesztésére. Az alapelvek kimondják, hogy a versenyt főleg azokon a munkahelyeken érdemes kezdeményezni, ahol a verseny céljai és feladatai közel állnak a dolgozókhöz. A célok változatlanok: fegyelmezett munka, jó minőségű, közösségi magatartás és példamutatás.

Felelősséggel és őszintén

Szigorításra szorulnak a Szocialista Brigád cím elnyerésének feltételei. Kerülni kell a formalitásokat és megbízhatóbbá tenni az értékelést, hogy valóban a munkában élenjáró kollektívák és dolgozók, s az eredményeikkel arányosan részesüljenek akár a legmagasabb állami kitüntetésben, vállalati, erkölcsi és anyagi elismerésben. Milyen lehetőségek vannak ezeknek az alapelveknek az érvényesítésére a Nógrád megyei Állami Építőipari Vállalatnál?

Jólesik hallani, hogy a dolgozók milyen nagy felelősséggel és mennyire őszintén adnak hangot az ezzel kapcsolatos véleményüknél.

— Egyetértünk azzal, hogy valóban nem érdemes a szocialista munkaversenyt ott is erőltetni, ahol ehhez nincsenek meg a feltételek — mondja Sipos Tibor, a vízvezeték-szerelők brigádvezetője. — Egy példát is mondanék erre. Menjen a brigád együtt színházba, vagy ne menjen? Ha csak azért mennének, mert ez benne van a vállalásokban,

hogy ez is bekerülhessen a brigádnaplóba, akkor minek? Sokszor nem is az akarat hiányzik. Ha öt-nyolc helyről járnak be a brigádtagok dolgozni a városba, s buszhoz, vonathoz vannak kötvé, akkor nem megy.

Könnyű, vagy nehéz?

Vajon a Szocialista Brigád cím elnyerését nehéznek, vagy könnyűnek tartják a dolgozók?

Kozma Antal karbantartó villanyszerelő:

— Szerintem igen nehéz, ha valaki komolyan veszi a dolgot.

Kaszás József ács.

— Ha a brigádok betartják amit ígértek, és teljesítik a vállalásaikat, akkor nehéz.

Barna Ferenc nevetve hozzászól:

— Higgye el, nem egy sétatálcával!

De ne is legyen könnyű. Ebben valamennyien egyetértenek. Mert tényleg magasabbra kell tenni a mércét, hogy elváljon, melyik brigád erősebb, melyik gyengébb, ki a jó dolgozó és ki nem.

Az eredményes verseny előfeltétele a folyamatos munka, a jó anyagellátás, a szervezethez és a jó irányítás. Ha ezekhez társul a dolgozó igyekezte, szorgalma, áldozat nem ismerő közösségi magatartása és példamutató hozzáállása akkor az eredmény nem maradhat el. S nincs

más hátra, mint a verseny elfogulatlan és alapos értékelése.

Ki mit érdemel

Azt sem titkolják, hogy még brigádon belül is nehéz eldönteni, ki érdemel több, ki kevesebb megbecsülést és jutalmat?

— Nekem van egy kis naplóm, hogy ki mit csinált különösen jól, vagy mi van éppen a rovásán — mondja Barna Ferenc brigádvezető. — Aztán a kellő pillanatban előveszem és azt mondom, no, komám, volt ez a prémiumos munka, te ebből ekkor, meg ekkor kihúztad magad, hát, te most kevesebbet, vagy semmit se kapsz. Ha elvárja valaki azt a jutalmat, ami annak jár, aki többet és jobban dolgozott, akkor ő is tegye oda a magáét. Legalább majd máskor jobban iparkodik a fiú...

A legtöbb brigádban kialakul egy „félhivatalos” értékrend, ki milyen jó szakember, mennyit ér a munkája. A vezetőknél erre még jobban oda kellene figyelni. Gyakrabban beszélgetni az emberekkel. Mert a jutalmak elosztásának jelenlegi gyakorlata ennek ellenére még mindig nagyon közel áll az egyenlősdihez.

— Pedig lehet azt látni, ki, hogyan dolgozik — jegyzi meg Kozma Antal.

Kiss Sándor

Nem kell komolyan venni

Akármiilyen hihetetlenül hozzá lehet kezdeni a befektetés anyagi hasznának lea-

ráadásához. Azért higgyék el, kerek számmal lenni se kutya. Rögön érhetőbbé válik, ha megmagyarázom, mire gondolok. Aki például tízezrediként lép pi át egy nagyszabású kiállítás küszöbét, annak a rendező szerv ajándékot ad és megvendégeli. Képzelmek el, milyen könnyű életem lehetne, mindenhol garantáltan én lehetnék a tízezredik. Egyik fogadásról a másikra járnék. Az ajándékokat nem gyűzném eladogatni a bizományiban.

Minél nagyobb a kerek szám, annál nagyobb a vendéglátás és az ajándék. A százezresek a családtagok segítségével nélkül már nem is boldogulnak. A félmilliomodik néha kénytelen tehermentesíteni, az egymilliomodik tisztelgésre kitesztés ember sokkal nyugalmasabb és kifizetődőbb véletlenül kétmillió lesz valakiből, az már maga a hetedik mennyország. Egy kis szerencsével akár színes televíziót is kaphat ajándékba.

Ezért szeretnék én intézményszerelt kerek szám lenni. Vagy ha már ez semmiképpen nem lehet, akkor leg- alább nyerhetnék százezer forintot a lottón. Ebből kétszáz ezer forint nyomban elmenne a legégetőbb kiadásaimra. A többi idős napjaimra félretenném.

Kár, hogy nem lottózom, — is

Jobb körülmények, jobb kiszolgálás

Új helyre költözött a balasgyarmati Fodrász Ktsz kozmetikai részlege. A korszerűen berendezett szalon egy újrodából alakították át. Hidegmeleg víz, külön kvarcoló helyiség és új gépi berendezések, többek között ózoninhálator csalogatja a vendégeket. Sokban hozzá járul a szalon népszerűségéhez a két kedves és előzékeny kozmetikusnő, Kövesdi Pálné és

Pálinkás Valéria is. Az új helyiséggel az ő helyzetük is jobb lett; külön öltöző, mosdó áll rendelkezésükre. Az utcai részben tágas szalon alakították ki, kényelmes bútorokkal, függönyökkel, virággal. Pálinkás Józseftől, a szövetkezet elnökétől megtudtuk, hogy a felújításra közel százezer forintot fordítottak.

— elekes —

Az érsekvadkerti Magyar-Csehszlovák Barátság Termelőszövetkezet nagy területen foglalkozik az idén is kertészeti növények termesztésével. Szabó Ignác és Komlós János kezeli a hatvanegy darab hollandi ágyat Koppány György felvétele